

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

XII. De votis & votorum professione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

TITVLVS XII. DE VOTIS ET VOTORVM PROFESSIONE.

Pius Quintus.

Disciplina regulari institutum semel professus, extra solemne votum religionis, tribus substantialibus votis consilio Evangelica debet obligari, ut perpetuo liberis Deofamiliares.

CAP. I.

Libricum vita genus eorum veriti, qui regularium formam pra se ferentes, nec propriis renunciant, nec ullam proficentur ex regulis approbatis, quando horum plerique proprio instinctu obsequentes, alii odio incendi, alii dum quod ambiunt minus consequuntur, aut vel dilapidatis, vel interversis rebus, & ad sese, vel propinquos transitus ut ratio cinia effugiant, quidam etiam in suos ipsorum mores inquisitum iri praesentes, quasi impunitatem adepturi, e sodalicio suo, ut lubet, exiunt, eiectione illius insignibus, vestem recipiunt secularem. Hinc graves & periculose quotidie offensiones in populos concitantur, dum quos disciplina regulari perpetuo mancipatos credunt, rursus eos, etiam ubi conlueverint, contempto possit tot annos, & relicto indignis saepe modis, eius cui sese dederant vita instituto, liberos vident, & solutos in seculum evagari. Cum igitur conveniat, ut cuius arma induit, eam miles militiam persequatur, hanc de praedictis rationem capere institutum, ut vel permanendi vel abscedendi facultate semel singulis proposita, certus deinceps & immobilis disciplina regularis cultus debeat in ipsis sodalitatibus perpetuo observari. Itaque de nobis attributa potestatis plenitudine statuimus, ut omnes & singuli Priores, Praepositi, & alii praesidentes generales, provinciales, & conventuales, necnon canonici, & fratres sancti Georgii in Alga Venetiarum, & eremitarum sancti Hieronymi, alii a beati Petri Pifatum, & omnium ac quarumcunq; aliarum congregationum, necnon Ecclesiarum, domorum & conventuum in communi, & sub obedientia voluntaria, & extra votum solemne religionis viventes, quorum habitus a secularibus presbyteris est distinctus, qui religionem amplecti, & professionem regularem solemnem emittere voluerint, id in suis quisque conventibus & domibus, intra viginti quatuor horarum spatium, postquam delegatus noiter praesentes literas eis significaverit, palam & sponte deliberent & declarent: inde convocato quamprimum per singulas huiusmodi congregationes generali vel alio supremo, iuxta morem cuiusque congregationis, capitulo, ibique electa una sub qua degant ex regulis approbatis, in quam major pars vocum ipsius capituli consenserit, trium votorum substantialium professionem regularem intra mensem solemniter emittat, & in ea tam ipsi, quam illam deinceps ingressurum: professuri, perpetuum ferant altissimo famulatum. Sicq; professi vel in suis quisq; prioratibus, praepositis, praesidentibus, administrationibus, & officiis confirmantur, vel ad alia transferantur, prout cuiq; congregationi & superioribus suis videbitur utilius expedire. Qui vero excursu jam anni spatio in ipsa congregatione morati, refugerint intra tempus praedictum profiteri, detracto religionis habitu, ac redditis etiam in vinculis, si opus sit, receptorum & administratorum omnium rationibus, ejiciantur, nec deinceps patientur in ullis ejusdem congregationis domibus seu conventibus amplius conversari. Romae 15. Calend. Decembr. 1568.

TITVLVS XIII.

DE GRATIIS ET DISPENSATIONIBVS.

Pius V.

In dispensationum & aliarum gratiarum impetratione rei gesta veritas reserua paxa falsi damnat impetrantes.

CAP. I.

Quoniam sicut accepimus nonnulli suae conscientiae prodigi ac propriae salutis immemores, ut facilius a nobis & sede Apostolica dispensationes matrimoniales a & alias gratias & concessiones obtineant, gradus consanguinitatis vel affinitatis, aut cognationis spiritalis, ac scientiam illorum aliter quam eis a principio ab ipsis partibus significatum vel narratum fuerit, exponunt, & si matrimonia huiusmodi adhuc contracta non fuerint pro contractis narrant, ac alias diversimode veram facti speciem, tam in ipsis dispensationibus matrimonialibus, quam pro aliis quibuscunq; gratias & concessionibus obtinendis immutant, ac propterea cum non solum in impetrationibus huiusmodi falsitas narretur, verum etiam in partibus plerumque pro verificatione gratiarum huiusmodi veritas immutetur, & falsitas committatur. Nos igitur huiusmodi abusus & erroribus obviare cupientes, omnes & singulos qui veritatem facti a narratione, quam ab ipsis partibus habuerunt, quoad substantialia & qualitates necessario exprimentas, diversam faciunt seu quoquomodo invertunt, aut immutant, depravant, & per subreptionem & obreptionem gratias a nobis extorquent, poenam falsi incurrere, & ea puniri omnino debere decernimus & declaramus. Romae 5. Decembris 1566.

Idem.

Exprimendi sunt gradus propinquiores in dispensationibus matrimonialibus pro conjunctu in diversi gradibus.

CAP. II.

Plus divina providentia Papa V. attendens, per quamdam constitutionem dudum per felic. recordat. Pium Papam I V. sanctitatis suae praedecessorem editam, qua cavetur, quod in dispensationibus matrimonialibus, pro diversis consanguinitatis seu affinitatis ex eodem stipite provenientes gradibus conjunctis, non remotioris solum prout olim fieri solebat, sed etiam propinquioris graduum expressa mentio fieri debeat, alioquin dispensationes, ac desuper confecta licere nullius sunt roboris vel momenti, prout in dicta constitutione plenius continetur, a dispositione juris communis, & laudabili, ac antiquo Ro. Cu. stylo nimium recedi, ac favore matrimonii debitum restringi: volensque propterea juri & stylo praedictis, necnon pie mem. Gregorii XI. & Clemen. VI. Rom. Pontif. etiam sanctitatis suae praedecessorum vestigiis inherendo, sacramento & libertati matrimonii, quantum cum Deo potest, favere, statuit & ordinavit, quod de cetero in quibuscunq; dispensationibus, quas pro matrimoniis contractis aut contrahendis inter viros & mulieres, invicem diversis prohibitis consanguinitatis seu affinitatis, aut mixtis ex communi, seu ab eodem stipite surgentibus, quicunque illi sint, dummodo primum quoquo modo & non attingat cum in eo sanctitas sua nunquam dispensare intendat, gradibus conjunctos ab eadem sanctitate sua & pro tempore existente Romano Pontifice, aut sede Apostolica impetrari, vel alias concedi contigerit, ac literis, commissionibusq; desuper etiam locorum ordinariis faciendis, gradus remotior attendatur, trahaturque secum propinquior, ac ob id sufficiat remotiorem tantam gradum exprimere, obrentis tamen postea super propinquiore literis declaratoriis, juxta Gregorii & Clementis praedecessoris huiusmodi constitutiones, quas quoad hoc innovavit, & inviolabiliter observari mandavit, dispensationesque seu dis-

a Dispensatio est determinatio superioris, qua declarat legem communem non esse in aliquo particulari casu servandam. Nec dispensatio est pura declaratio, ut definitum est de voto, cap. venientis, sed est quaedam juri relaxatio. Vid. Sanchez. de caus. matrim. b Vide Concil. Trident. sess. vigesima quarta, cap. tertio & quinto. Alphonsum Castrenf. lib. 1. de leg. pan.

TIT.